

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โดยทั่วไปแล้วการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียลเป็นการแจกแจงหนึ่งซึ่งเราจะนำมาใช้เป็นตัวแบบในการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องรอคอยจนกระทั่งเหตุการณ์ที่เราสนใจศึกษาเกิดขึ้น เช่น การศึกษาเกี่ยวกับอายุการใช้งานของหลอดไฟฟ้าตราหนึ่ง หรือ การศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการรักษาโรคของชาชนิดหนึ่ง เป็นต้น

จากคุณสมบัติของการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียลดังกล่าวนี้ได้มีนักสถิติหลายท่านทำการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาที่ต้องรอคอยจนกระทั่งเหตุการณ์ที่สนใจเกิดขึ้นซึ่งอยู่ในสถานการณ์เดียวกันของประชากรที่มีมากกว่า 1 กลุ่ม เช่น การศึกษาเกี่ยวกับอายุการใช้งานของเครื่องจักรอุตสาหกรรมชนิดหนึ่งในหลาย ๆ ตรา (ชุด) และมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าเครื่องจักรที่นำมาศึกษานั้นจะต้องเป็นเครื่องจักรที่ใช้งานอยู่ในลักษณะเดียวกัน และมีอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน หรือ การศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชาชนิดหนึ่งในหลาย ๆ ฉลาก (ชื่อ) ที่ใช้ในการรักษาโรคนิดเดียวกัน โดยที่การแจกแจงซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นตัวแบบในการวิเคราะห์ปัญหาในลักษณะดังกล่าวนี้คือ การแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์¹ ซึ่งมีพารามิเตอร์แสดงตำแหน่ง (location parameter) และพารามิเตอร์แสดงสเกล (scale parameter) พารามิเตอร์แสดงตำแหน่งในที่นี้หมายถึง ระยะเวลาที่ต่ำที่สุด หรือ ระยะเวลาที่สั้นที่สุด (minimum time) หรือระยะเวลาในการรับประกัน (guarantee time) ก่อนที่จะ

---

¹ Singh.N.H. "The Likelihood Ratio Test for the Equality of Location Parameter of $k \geq 2$ Exponential Distribution," Technometric 25 (1983): 193-195.

เกิดความเสียหายแก่สิ่งที่เรานำมาศึกษานั้น ๆ เป็นครั้งแรก และพารามิเตอร์แสดงสเกล หมายถึง ระยะเวลาเฉลี่ยของอายุการใช้งานของสิ่งที่เรานำมาศึกษาซึ่งวัดได้หลังจากเกิดความเสียหายเป็นครั้งแรกแก่สิ่งที่เรานำมาศึกษานั้น ๆ และโดยทั่วไปแล้วในการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลอายุ (lifetime data) จะกำหนดให้สิ่งที่นำมาศึกษานั้นมีอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน

จากข้อกำหนดดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่ง ซึ่งหมายถึงการเปรียบเทียบระยะเวลาที่ต่ำที่สุดของสิ่งที่เรานำมาศึกษาจนกระทั่งเหตุการณ์ที่เราสนใจเกิดขึ้น ในที่นี้จะพิจารณาเปรียบเทียบระหว่าง k ประชากรโดยที่ k ประชากรที่ทำการศึกษานี้อาจพิจารณาได้ในกรณีตัวอย่าง เช่น ในทางอุตสาหกรรมอาจเปรียบเทียบการเท่ากันของอายุการใช้งานที่ต่ำที่สุดของเครื่องจักร k ชนิดที่ใช้งานอย่างเดียวกัน หรือในทางการแพทย์อาจทำการเปรียบเทียบระยะเวลาที่สั้นที่สุดซึ่งใช้ในการรักษาโรคของยา k ชนิดที่ใช้ในการรักษาโรคอย่างเดียวกัน เป็นต้น ในการศึกษากรณีดังกล่าวนี้ นักสถิติหลายท่านได้ทำการศึกษาและคิดตัวสถิติขึ้นเพื่อทดสอบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งพอสรุปได้ดังนี้

ในปี ค.ศ.1953 Epstien และ Tsao เสนอตัวสถิติทดสอบ LR (Likelihood Ratio Test Statistics) เพื่อทดสอบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งระหว่างประชากร 2 กลุ่ม แต่วิธีการดังกล่าวมีข้อจำกัดในการคำนวณที่ซับซ้อนและในการนำไปใช้ กล่าวคือใช้ได้กับประชากร 2 กลุ่มเท่านั้น ในปี ค.ศ.1963 Hogg และ Tanis เสนอตัวสถิติทดสอบ IP (Iterated Procedure Test Statistics) ซึ่งมีแนวความคิดมาจากวิธี LR ที่ Epstien และ Tsao เสนอไว้ Hogg และ Tanis ปรับปรุงค่าของตัวสถิติทดสอบ IP ให้มีการแจกแจงเข้าสู่การแจกแจงเอฟ ซึ่งสามารถหาค่าวิกฤตได้จากตารางการแจกแจงเอฟ โดยทั่วไป นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงตัวสถิติทดสอบเพื่อใช้ทดสอบในกรณีที่มีประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ($k \geq 2$) ในปี ค.ศ.1981 M.L.Tiku เสนอตัวสถิติทดสอบ TIKU (Tiku's Test Statistics) เพื่อใช้ทดสอบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งระหว่างประชากร 2 กลุ่ม ในปี ค.ศ.1983 Singh เสนอตัวสถิติทดสอบ Modified LR ทดสอบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งในกรณีที่มีประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ($k \geq 2$) ในปี ค.ศ.1985

Kambo และ Awad นำตัวสถิติทดสอบ TIKU มาทดสอบในกรณีที่มีประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม ทั้งในกรณีที่ค่าสังเกตสมบูรณ์และในกรณีที่ค่าสังเกตมีค่าถูกตัดทิ้ง ในส่วนของการวิจัยนั้น ปี ค.ศ. 1983 M.L.Tiku นำตัวสถิติทดสอบ LR, IP และ TIKU มาเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบในกรณีที่มีประชากร 2 กลุ่ม พบว่าตัวสถิติทดสอบ TIKU มีอำนาจการทดสอบสูงกว่าตัวสถิติทดสอบตัวอื่นแทบทุกกรณีทั้งในกรณีที่ค่าสังเกตสมบูรณ์และค่าสังเกตไม่สมบูรณ์

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ 3 ตัวคือ

- 1) LR
- 2) IP
- 3) TIKU

โดยจะทำการทดสอบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งระหว่างประชากร 2 กลุ่มและมากกว่า 2 กลุ่มภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด (complete data) และการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีข้อมูลถูกตัดทิ้ง (censored data)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบของตัวสถิติทดสอบ 3 ตัวข้างบนที่ใช้ทดสอบการเท่ากันของพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งของการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

ตัวสถิติทดสอบ TIKU จะให้อำนาจการทดสอบสูงสุดภายใต้ข้อมูลในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามหลักการของตัวสถิติทดสอบนี้ซึ่งอยู่ในหัวข้อที่ 2.3 ของบทที่ 2

1.4 ขีดกลางเบื้องต้น

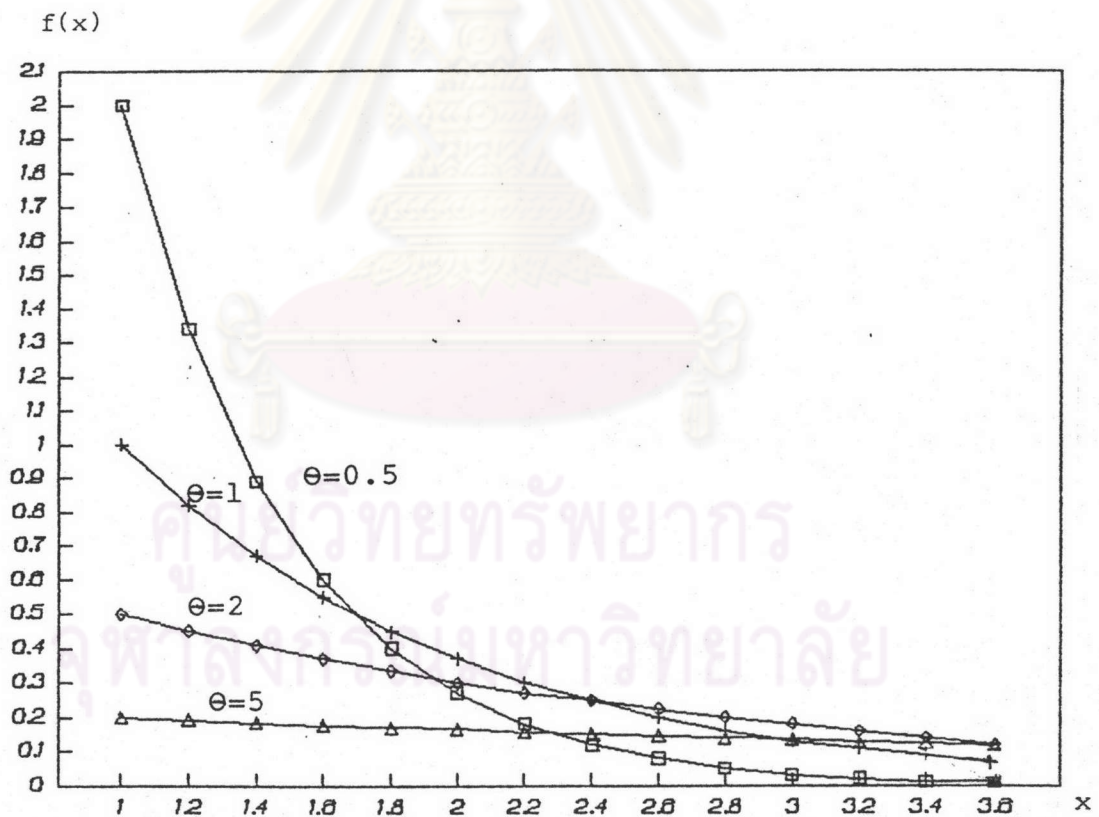
ในการวิจัยในครั้งนี้จะให้การแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์ โดยที่ฟังก์ชันความหนาแน่นอยู่ในรูปของ

$$f(x_j) = \begin{cases} \frac{1}{\theta} \exp\left(-\frac{(x-\beta_j)}{\theta}\right) & , x_j \geq \beta_j, \theta > 0 \\ 0 & \text{อื่น ๆ} \end{cases} \quad , j = 1, 2, \dots, k$$

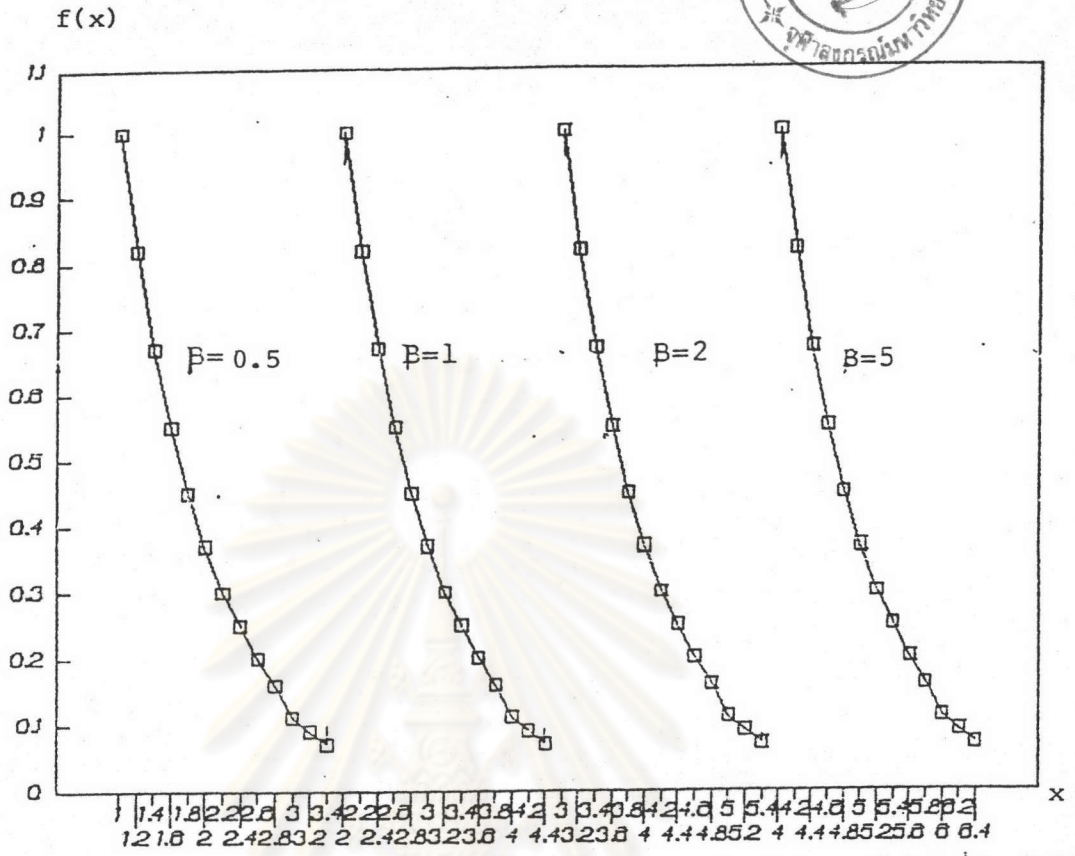
เมื่อ β_j เป็นพารามิเตอร์แสดงตำแหน่ง (location parameter)

และ θ เป็นพารามิเตอร์แสดงสเกล (scale parameter)

รูปที่ 1.1 จะแสดงภาพของฟังก์ชันความหนาแน่นข้างบนในกรณีที่ว่า $\beta=1$ และ $\theta=0.5, 1, 2$ และ 5 ส่วนรูปที่ 1.2 จะแสดงภาพของฟังก์ชันความหนาแน่นในกรณีที่ว่า $\theta=1$ และ $\beta=0.5, 1, 2$ และ 5 ตามลำดับ

รูปที่ 1.1 เส้นโค้งของการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์
เมื่อ $\beta=1$ และ $\theta=0.5, 1, 2$ และ 5

รูปที่ 1.2 เส้นโค้งของการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์ เมื่อ $\beta=0.5, 1, 2, 5$ และ $\theta=1$

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้จะทำการวิจัยภายใต้ขอบเขตดังนี้

- 1) ข้อมูลที่นำมาวิจัยในครั้งนี้มีการแจกแจงแบบเอกซ์โปเนนเชียล 2 พารามิเตอร์ โดยมี β เป็นพารามิเตอร์แสดงตำแหน่ง และ θ เป็นพารามิเตอร์แสดงสเกล
- 2) ผู้วิจัยสนใจศึกษาเมื่อค่าเฉลี่ยของประชากร (θ) เป็น 0.5, 1, 2, 5 ตามลำดับ*

---

* ผู้วิจัยทดลองศึกษาเมื่อค่าเฉลี่ยของประชากร (θ) มีค่ามากกว่า 5 โดยพิจารณาจากเส้นโค้งของการแจกแจงดังกล่าวพบว่าลักษณะเส้นโค้งไม่แตกต่างกันกับเมื่อกำหนด $\theta = 5$

- 3) ขนาดตัวอย่างที่นำมาศึกษามี 3 ระดับคือ 10, 15 และ 20 ตามลำดับ*
- 4) ระดับความเชื่อมั่นมี 2 ระดับคือ $\alpha = 0.01$ และ 0.05
- 5) กำหนดค่าพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งของประชากร $(\beta) = 1^{**}$
- 6) ผู้วิจัยศึกษาเมื่อข้อมูลมีค่าสังเกตที่สมบูรณ์ และมีค่าที่ถูกตัดทิ้งทางขวา = 10%, 20% และ 30% ตามลำดับ ซึ่งค่าที่ถูกตัดทิ้งทางขวาของข้อมูลจะพบมากในทางปฏิบัติ เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอายุ และข้อมูลทางการแพทย์ เป็นต้น
- 7) ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้เป็น 2, 3 และ 5 กลุ่มประชากรตามลำดับโดยที่ $k \geq 5$ จัดว่าเป็นกลุ่มประชากรขนาดใหญ่²
 สถานการณ์ที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาในครั้งนี้มีทั้งสิ้น = $4 \times 3 \times 2 \times 4 \times 3 = 288$ กรณี

1.6 เกณฑ์การตัดสินใจ

เกณฑ์การตัดสินใจว่าตัวสถิติทดสอบใดให้อำนาจการทดสอบสูงที่สุดจะพิจารณาเป็น 2 ขั้นตอน ภายใต้อสมมติฐาน

$$H_0 : \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_k = 1$$

เทียบกับ $H_1 : \beta_1 \neq \beta_2 \neq \dots \neq \beta_k$ (อย่างน้อยที่สุด 2 ประชากรมีค่าพารามิเตอร์แสดงตำแหน่งไม่เท่ากัน)

* ในทางปฏิบัติการทดลองเกี่ยวกับข้อมูลอายุขนาดตัวอย่างที่ใช้โดยส่วนใหญ่มักจะกำหนดให้มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการทดลอง นอกจากนี้ยังเพื่อสะดวกในการคำนวณค่าต่าง ๆ อีกด้วย

** ผู้วิจัยทดลองศึกษาเมื่อค่าพารามิเตอร์แสดงตำแหน่ง (β) มีค่าเปลี่ยนไป โดยที่ค่าพารามิเตอร์แสดงสเกล (θ) คงที่ (รูปที่ 1.4.2) พบว่าลักษณะเส้นโค้งที่ได้ไม่แตกต่างกัน

² Kambo and Awad F.M. "Testing Equality of Location Parameter of k Exponential Distribution" Commun Statist Theory meth 14(3) (1985): 567-586.

- 1) พิจารณาจากความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 (Type 1 Error) ของการทดสอบในแต่ละสถานการณ์ โดยใช้เกณฑ์ของ Cochran และ Bradley โดยที่เกณฑ์ของ Cochran จะพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 กล่าวคือ ถ้าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 มีค่าอยู่ในช่วง $[0.007, 0.015]$ และ $[0.04, 0.06]$ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ จะถือว่าตัวสถิติทดสอบนั้นสามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้ ส่วนเกณฑ์ของ Bradley จะพิจารณาค่าเกณฑ์คล้ายกับเกณฑ์ของ Cochran โดยพิจารณาว่า ถ้าค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 มีค่าอยู่ในช่วง $[0.005, 0.015]$ และ $[0.025, 0.075]$ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ จะถือว่าตัวสถิติทดสอบนั้นควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้
- 2) พิจารณาค่าอำนาจการทดสอบ โดยจะเปรียบเทียบเฉพาะตัวสถิติทดสอบที่สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้เท่านั้น

1.7 คำจำกัดความ

- 1) ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 (type I error) คือความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) เมื่อสมมติฐานว่างนั้นเป็นจริง
- 2) ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 (type II error) คือความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการยอมรับสมมติฐานว่าง (H_0) เมื่อสมมติฐานว่างนั้นไม่จริง
- 3) อำนาจการทดสอบ (power of test) คือความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานว่างเมื่อสมมติฐานว่างนั้นไม่จริง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้ตัวสถิติทดสอบที่เหมาะสมแก่ผู้วิจัยในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลอายุ (lifetime data)